

Το λαίμαργο λιοντάρι

Ζούσε μια φορά κι έναν καιρό
στη μεγάλη ζούγκλα
ένα πολύ λαίμαργο λιοντάρι.

Τόσο λαίμαργο ήταν
που αποφάσισε να φάει όλο το δάσος.

Έτσι λοιπόν...

Κατάπιε όλα τα φυτά,
όλα τα δέντρα,
όλα τα κλαδιά,
όλα τα άγρια πουλιά
και του κόσμου τα ερπετά!

Έφαγε με φόρα

όλα τα ζώα

και με μεγάλη βουλιμία
τις αντιλόπες, τις αρκούδες
τις πονηρές τις αλεπούδες!

Και πράγμα που δεν πρέπει,
δεν άφησε ούτε ένα κλαδάκι,
δεν άφησε ούτε ένα λουλουδάκι!

Έμεινε μεμιάς
στη μέση μιας μεγάλης ερημιάς!

- Τα 'χαψα όλα! είπε, μια κι έξω,
ώρα τώρα να χωνέψω
τους γύπες, τα κοράκια
τους αετούς.

Είδε τότε εκεί κοντά
με όπλα δυνατά
έξι εφτά κυνηγούς!
«Αμάν» σκέφτηκε, τι συμφορά!
Θα με κάνουνε κιμά!
Τι τις ήθελα τις τρέλες
κι έφαγα όλες τις γαζέλες;
Τι τρομάρα, τι τρεμούλα!

Τι να κάνει τι;
Ούτε θάμνο να κρυφτεί
ούτε σε σπηλιά να μπει!

Αχ! Έκλαψε. Τι φρίκη!
Έφαγα το δάσος που με προστάτευε!
δεν άφησα ούτε μυρμήγκι!
Ήτανε μεγάλο κρίμα
να φάω και τα τελευταία φύλλα!

Δεν υπάρχει άλλη λύση!
Πρέπει αυτή η ερημιά
να ξαναγεμίσει!

Είπε το λιοντάρι
κι άνοιξε το στόμα,
και βγήκε όλο το χώμα,
Τα χόρτα και οι πέτρες,
οι μαϊμούδες και οι ζέβρες.

Έκανε το λιοντάρι ένα μεγάλο άλμα
πίσω από τα δέντρα χώθηκε,
Κρύφτηκε και σώθηκε!

Και από τότε του κόπηκε
η λαιμαργία
και τρώει τις σαύρες
μία-μία!

Από τα παιδιά της Γ 1.

